

[Lennart Larson.]

vundne traditioner. Jeg tænker her på fordelingen af de forskellige ministeriers ressortområder. Spørgsmålet må også ses på baggrund af de erfaringer, jeg har haft som folketingsmand, specielt under udvalgsarbejdet, og mit kommunale arbejde som rådmand.

Baggrunden er endvidere de løfter, der er givet fra regeringens side om forenklet lovgivning og ophævelse af dobbeltadministration. Grundlaget for løsningen skal først og fremmest søges i administrationens top, mindre i dens bund. Derfor holder statsministeren som regeringens og centraladministrationens øverste leder i sin hånd ansvaret for, at det kan lykkes, og derfor har jeg stillet spørgsmålet til statsministeren. Der er efter min mening kun én måde at løse opgaven på: en klar og tydelig fordeling af kompetence og ansvar. Mit spørgsmål må begrundes kort, derfor tillader tiden mig kun at fremhæve miljølovgivningen, som da også er et grelt eksempel.

Lovforslaget er i klar disharmoni med de lovede forenklinger, fordi det skal administreres af en række ministerier, og navnlig fordi miljøministeren under sit område savner den elementære kompetence, der er nødvendig, nemlig den fysiske planlægning af samfundet, der sorterer under boligministeren. Endvidere savner han ansvaret for fredningen, der af ubegribelige grunde sorterer under kulturministeren, til trods for at den på afgørende måde griber ind i den såkaldte økokæde.

Dette sammenrod af opgaver mellem forskellige ministerier, hvad angår en enkelt lovgivning, er så meget mere beklageligt, som det drejer sig om et helt jomfrueligt område, både hvad angår ministeriet og selve reformarbejdet. Det har under udvalgsarbejdet for mig vist sig umuligt at gennemføre målsætningen om sikring af vort miljø med den nuværende opgavefordeling mellem de enkelte ministerier. Dertil kommer, at det vil skabe reformkaos i kommuner og amter. Endelig vil reformen gribe så meget ind i den enkelte borgers rettigheder og være forbundet med så store omkostninger i penge, tid og arbejdskraft, at den efter min mening vil ende i en skandale, der kan blive større end kildeskatteskan-dalen.

Formanden: Til beroligelse for medlemmerne gør jeg opmærksom på, at det er først, når den røde lampe lyser, at talletiden er ude.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Når hr. Lennart Larson i sin begrundelse giver udtryk for, at det er af afgørende betydning for en forenkling af lovgivningen og administrationen, at de enkelte fagministres ressortområde er afgrænset hensigtsmæssigt, ja, så kan jeg kun give udtryk for, at jeg er enig med ham heri.

Samtidig vil jeg naturligvis understrege, at en hensigtsmæssig sagsfordeling mellem ministerierne kun er ét af en række midler, der kan anvendes for at opnå dette mål. Som eksempel på sådanne andre midler kan jeg nævne for det første en bedre oversigt over de enkelte lovforslags økonomiske og administrative konsekvenser, for det andet en bedre organisering og bedre organiseret planlægning i ministerierne og for det tredje en opgavefordeling mellem stat og kommune samt mellem kommuner og amtskommuner indbyrdes; alt dette naturligvis for at undgå overflødig dobbeltadministration.

Den nuværende regering har, som det formentlig er hr. Lennart Larson bekendt, truffet en række beslutninger, der sigter herpå. Hvad angår sagsfordelingen mellem ministerierne, er det uomtvisteligt, at man opnår en effektivisering af administrationen på det pågældende område ved at lægge sammenhørende sagsområder i samme ministerium, men jeg mener også, det er værd at understrege, at ethvert sagsområde har tilknytning til mange andre områder, og det kan i det enkelte tilfælde være nok så vanskeligt at fastslå, om tilknytningen mellem to eller flere områder er så stor, at de fordele, der opnås ved at henlægge dem under samme minister, overstiger ulemperne ved at afbryde forbindelsen til de områder, de hidtil har været administreret sammen med. Det kan der ofte ikke gives noget egentlig entydigt svar på ud fra administrative synspunkter, og løsningen må derfor afhænge af en politisk vurdering.

Når hr. Lennart Larson i sin begrundelse som et eksempel på en uheldig opdeling mellem flere ministerier nævner miljø- og levnedsmiddellovgivningen, vil jeg sige, at det sådan set er et godt eksempel, men også